

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a sudkýň JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jany Baricovej v právnej veci žalobcu **M.**, bytom v M. zastúpeného *JUDr. P.* advokátom, so sídlom v T., proti žalovanému **Ministerstvu dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Námestie Slobody 6, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 92/2005 zo dňa 30. júna 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 393/2005-32 zo dňa 10. júla 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 393/2005-32 zo dňa 10. júla 2008 **p o t v r d z u j e.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. 92/2005 zo dňa 30.6.2005, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Generálneho riaditeľa Železničnej polície č. p.: GRŽP-6/2005-PK zo dňa 20.4.2005 o nepovolení obnovy konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka železničnej polície z dôvodu, že nie sú splnené podmienky na obnovu konania ustanovené v § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži predovšetkým na nápravu nezákonných rozhodnutí a jej účelom je odstránenie skutkových omylov. Uviedol, že obnova konania sa uplatní najmä vtedy, ak v ukončenom správnom konaní nebol zistený skutkový stav veci alebo ak nerešpektovanie procesných podmienok ustanovených zákonom vzbudzuje pochybnosti o objektivite konania. Krajský súd mal za preukázané, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom vo veci konania o návrhu na obnovu konania žalobcu a konštatoval, že neboli splnené podmienky na obnovu konania ustanovené v § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) s ohľadom na neúspech žalobcu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov prvostupňového a aj odvolacieho konania. Svoje odvolanie odôvodnil ustanovením § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP. Namietal, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ktoré podmienky pre povolenie obnovy konania neboli splnené, pretože z odôvodnenia napadnutého rozsudku to nevyplýva. Ďalší obsah odvolania žalobcu je v plnom rozsahu totožný s obsahom podanej žaloby.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že žalobca podrobil súdnemu prieskumu rozhodnutie správneho orgánu, ktorým nepovolil obnovu konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Železničnej polície, pretože neboli splnené podmienky na obnovu konania ustanovené v § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia, ktorým potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o nepovolení obnovy konania a zamietol odvolanie žalobcu proti tomuto rozhodnutiu, nesúhlasil s názorom žalobcu, že zastavenie trestného stíhania voči nemu podľa § 172 ods. 1 písm. c/ zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný zákon) je dôvodom na obnovu konania podľa § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., nakoľko nemá vplyv na dôkazy rozhodujúce pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru. Zdôraznil, že dôvody, pre ktoré bol žalobca

prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z., boli zistené orgánmi Železničnej polície nezávisle od orgánov činných v trestnom konaní a konanie o prepustenie účastníka konania zo služobného pomeru prebehlo nezávisle od trestného konania, pričom žalobca nebol prepustený zo služobného pomeru policajta z dôvodu spáchania trestného činu, ale pre porušenie služobnej prísahy a základných povinností policajta hrubým spôsobom podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z..

Obnovu konania upravuje zákon č. 93/1998 Z. z. v ustanovení § 245, podľa ods. 1 ktorého ak sa dodatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na ich návrh právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť.

Podľa ods. 3, 4, 5 citovaného ustanovenia v návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas. Proti rozhodnutiu o obnove konania možno podať odvolanie (rozklad). Ak sa dôvod obnovy konania týka aj rozhodnutia odvolacieho orgánu, o obnove konania rozhoduje tento orgán; v ostatných prípadoch uskutočňuje obnovu konania oprávnený orgán.

Povolenie obnovy konania v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyžaduje dodatočné zistenie mimoriadne závažných skutočností, ktoré odôvodňujú podstatne priaznivejšie rozhodnutie v prospech policajta. Až vtedy môže oprávnený orgán na jeho návrh zrušiť právoplatné rozhodnutie a rozhodnúť vo veci samej. Takýmito okolnosťami ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je uznesenie vyšetrovateľa o zastavení trestného stíhania voči jeho osobe, ako to správne konštatoval krajský súd a aj žalovaný správny orgán.

Odvolací súd poukazuje na to, že napriek tomu, že konanie žalobcu, pre ktoré bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka Železničnej polície, nie je trestným činom, je naďalej takým konaním, ktorým je uvedené prepustenie odôvodnené. Zastavením trestného stíhania bola vyriešená len otázka trestnoprávnej zodpovednosti žalobcu, čo v danom prípade nemôže ovplyvniť platnosť rozhodnutia o prepustení menovaného. Otázka trestno-právnej zodpovednosti nie je zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijaté personálne opatrenie a predmetné personálne opatrenie nezávisí od rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu v odvolaní proti

rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a z týchto dôvodov napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu preto, že nebol v tomto konaní úspešný, a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy nevznikli a ani ich náhradu neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 6. mája 2009

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth